

Risâlah fil-Fawqiyah wal-Istiwâ

[Boken om Resningen och Högheten]

Författare: **Imâm Abu Muhammad al-Djueynî (dog 438H)**

Sammanfattning [och ev. fotnoter]: Ziyâd Mustafâ,
al-Maktabah Dâr-ul-Hadîth.Com

Layout: Abu Anas Lechistani

Introduktion	3
Religionen är ett råd.....	5
Ahl-ul-Bid'ahs förvirrade teorier.....	6
Varför missförstår Ahl-ul-Bid'ah Allâhs Namn och Egenskaper?.....	9
Ahl-ul-Bid'ahs troslära utgör falskhet, blindhet och dumhet.....	18
Allâhs Egenskaper passar enbart Honom	19
Hur skall man tro på Allâhs Egenskaper?	21
Fördelen med att veta att Allâh är ovanför skapelsen	25

I Allâh's Namn, den Barmhårtige, den Nådige.

Introduktion

Lov och pris tillkommer Allâh som existerade då varken plats, människor, djinner, fåglar eller djur existerade. Han är ensam om Sin Enhet i Sin eviga oändlighet. Han är Evig i Sin Enhet och Sitt heliga oberoende. Han har inget namne och ingen ställföreträdare, ingen jämlig och ingen gelike. Han är ensam om att skapa och forma, vilja och förutbestämma:

”Ingenting är som Han – Han som hör allt, ser allt.”¹

Han besitter upphöjdhet och höghet, pris och beröm, höjd och resning. Kroppar kan inte begränsa Honom och inte heller kan tankar föreställa sig Honom. Olyckor och brott påverkar inte Honom och varken sinnen eller tankar kan omfatta Honom.

Honom tillkommer de sköna Namnen och den allra högsta samt glänsande Hedern. Han besitter en Evighet som varken förgås eller upphör. Vi beskriver Honom med de Egenskaper som Han själv beskrev Sig med i Sin Bok och som profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) klagjorde i sina utlåtanden, vilket ålägger att Han lovprisas och helgas.

Vi tror att det inte finns någon sann gud utom Allâh, den Levande, skapelsens evige Vidmakthållare. Han hör och ser, vet och förmår. Han är den Nåderike, den Barmhårtige, Konungen, den Helige, den Våldige, den Outgrundlige som genomskådar allt, den Nära som bönhör och Han talar det Han vill. Han ger och tar, behagas och förargas, älskar och hatar, föraktar och skrattar, beordrar och förbjuder. Han har ett ädelt Ansikte, en hörande Hörsel, en seende Syn, ett tydligt Tal, två utsträckta Händer, Styra och Makt, Storhet och Våldighet. De har inte förgåtts och

---

¹ 42:11

kommer inte heller att göra det. Han reste Sig över Tronen och åtskiljde sig från skapelsen.

Han är medveten om allt de gör. Hans kunskap omfattar dem och Han är klarsynt om deras angelägenheter. Han liknar varken Sina skapelser med Sin Essens eller Sina Egenskaper. Han liknas inte vid någon av Sina skapelsers kroppsdelar. Hans Egenskaper passar endast Hans Härlighet och Höghet. Sinnena kan inte föreställa sig Honom och inte heller har någon sett Honom på jorden. Vi anser dessa Egenskaper vara verkliga². Vi bekräftar dem och beskriver Herren (ta'âlâ) med dem. Vi förnekar misstolkarnas misstolkning, förnekarnas förnekelse och jämförarnas jämförelse – välsignad vare Allâh den bästa Skaparen!

Vi tror på denna Herre; vi dyrkar Honom, ber till Honom och faller ned på ansikten inför Honom. Därmed dyrkar de som dyrkar en gud utan dessa Egenskaper någon annan än Allâh och den de dyrkar är ingen gud. Detta innebär hädelse, inte förlåtelse.

Vi vittnar att det inte finns någon sann gud utom Allâh, ingen medhjälpare har Han, och att Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) är Hans tjänare och sändebud som Han valde ut till Sitt Budskap och Sina skapelser. Han uppenbarade för honom Sin Klara Bok som lögnen varken kan nalkas framifrån eller bakifrån; en Uppenbarelse från den Vise, den som tillhör allt lov och pris.

Må Allâhs välsignelse och frid vara med honom, hans familj och hans följeslagare, den äldste familjen och de främsta tjänarna.

Vidare:

---

² Nu'min bi Haqâ'iқиhâ. Imâm Ibn 'Abdil-Barr al-Mâlikî (rahimahullâh) sade om Allâhs Egenskaper:

"Vad gäller Ahl-ul-Bid'a bland Djahmiyyah, Mu'tazilah och Khawâridj, nekar de dem och anser inga av dem vara verkliga [alâ al-Haqîqah]. De påstår att den som bekräftar dem jämför Allâh med skapelsen. Å andra sidan anser de som bekräftar dessa Egenskaper att dessa sekter inte har någon gud." (at-Tamhîd (7/145))

Religionen är ett råd

Detta är ett råd jag har skrivit till mina Muslimska bröder med uppriktighet, klarhet och fromhet, ty det är min skyldighet att göra det utav deras kärlek till Allâh och som ett råd om Allâhs (‘azza wa djall) Egenskaper.

Sannerligen kan en person inte fullborda sin religion förrän han önskar sin broder det han önskar sig själv. I den Autentiska rapporteras det från Djâbir bin ‘Abdillâh al-Bakrî att han sade:

”Jag lovade Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘Alayhi wa sallam) tro och lydnad om att förrätta bönen, betala allmosan och råda samtliga Muslimer.”³

Tamîm ad-Dârî rapporterade från profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) att han sade:

”Religionen är ett råd.”

Detta sade han tre gånger.⁴

---

³ al-Bukhârî (57) och Muslim (56).

⁴ Muslim (55).

Ahl-ul-Bid'ahs förvirrade teorier

Jag låter dem veta att jag under en period var förvirrad beträffande tre frågor; Egenskaperna⁵, Högheten⁶ samt Bokstäverna⁷ och Rösten⁸ i den Årorika Qur'ânen. Likaså var jag förvirrad över samtidens olika åsikter som handlade om att misstolka⁹

⁵ 'Allâmah Sâlih bin Fawzân al-Fawzân (hafidhahullâh) sade:

"Allâhs Namn och Egenskaper är fasttagna (Tawqifiyyah), vilket innebär att de enbart bekräftas utmed det som har nämnts i Boken och Sunnahn. Sålunda hittar vi inte på några nya Namn och Egenskaper åt Allâh från oss själva. Vi beskriver inte Honom med något annat än det som har nämnts i Boken och Sunnahn och inte heller namnger vi Honom med något namn som varken förekommer i Boken eller Sunnahn. Detta är betydelsen av att de är fasttagna." (Sharh ad-Durrah al-Madhiyyah, sid. 76-77)

Imâm Muhammad bin Sâlih bin 'Uthaymîn (rahimahullâh) sade:

"De bekräftade Egenskaperna är uppdelade i två typer; essensbaserade (Dhâtiyyah) och handlingsbaserade (Fi'liyyah).

De essensbaserade Egenskaperna är de som Han alltid är beskriven med. Exempel på dem är Kunskap, Kraft, Hörsel, Syn, Makt, Vishet, Höghet och Våldighet. Vissa av dessa Egenskaper kan enbart bekräftas med hjälp av rapportering (Khabariyyah) och till dem hör Ansiktet, Händerna och Ögonen.

De handlingsbaserade Egenskaperna är de som beror på Hans vilja. Han utför dem om Han vill och vice versa. Några av dem är Resningen över Tronen och Nedstigningen till den nedersta himlen.

Det förekommer även de Egenskaper som är både essensbaserade och handlingsbaserade. Exempel på dem är Talet. Det är en essensbaserad Egenskap eftersom Allâh är ständigt beskriven med Tal. Däremot är det likaså handlingsbaserat eftersom det beror på Hans Vilja; Han talar när Han vill och med vad Han vill." (al-Qawâ'id al-Muthlâ, sid. 25)

⁶ Shaykh Ibrâhîm bin 'Âmir ar-Ruhaylî (hafidhahullâh) sade:

"Ordet "Höghet" har tre betydelser:

Den första: Höghet i plats och befintlighet.

Den andra: Höghet i makt.

Den tredje: Höghet i kraft.

Dessa tre betydelser enas enbart i Allâh (ta'âlâ). Det är Han som besitter den oinskränkta och absoluta högheten med Sin Essens, Makt och Kraft." (Tawhîd Asmâ'illâh wa Sifâth wal-Îmân bil-Qadr, sid. 7, med Shaykhens egen handstil)

⁷ Imâm Ibn-ul-Qayyim (rahimahullâh) sade:

"Om det sägs "Är bokstäverna i alfabetet eviga eller skapade?", svaras det på följande sätt: Det förekommer två typer av bokstäver; bokstäverna i skapelsens tal som är skapade och bokstäverna i Qur'ânen som inte är skapade. Om det då sägs "Hur kan en bokstav både vara skapad och oskapad?", svaras det på följande sätt: De är inte en och samma i sig ('Ayn), utan i typ (Naw'). Detsamma gäller ett tal som delas in till skapat och oskapat. Talet är alltså ett och samma i typ, inte i sig." (Mukhtasar as-Sawâ'iq al-Mursalâh, sid. 508)

⁸ Allâh (tabâarak wa ta'âlâ) sade om Mûsâ ('alayhis-salâtu was-salâm):

"Men när han närmade sig anropades han: "Mûsâ, Jag är din Herre. Tag av dig dina sandaler; du står nämligen i den heliga dalen Tuwâ. Jag har utvalt dig; lyssna nu noga till det som skall uppenbaras för dig."" (20:11-13)

Imâm as-Sidjzî (rahimahullâh) sade:

"Han talade med honom bakom ett skynke utan någon medlare mellan dem. Det enda en människa förmår att lyssna till är en röst." (ar-Radd 'alâ man ankara al-Harf was-Sawt, sid. 166)

⁹ Ta'wîl. Imâm Ibn-ul-Qayyim (rahimahullâh) sade:

"Enligt Qur'ân-tolkarna och Fiqh- och Hadîth-vetarna bland Salaf, betyder Ta'wîl "förklaring" (Tafsîr) och "klargörelse" (Bayân). Utmed denna definition brukar Ibn Djarîr säga: "Förklaringen (Ta'wîl) till Hans (ta'âlâ) Ord är så och så..."

Vad gäller Mu'tazilâhs, Djahmiyyahs och andra filosofers förståelse av Ta'wîl, innebär det att avvärja uttalet från dess uppenbara innebörd." (Mukhtasar as-Sawâ'iq al-Mursalâh, sid. 21)

och förvränga¹⁰ Egenskaperna, föra dem vidare och handla passivt eller bekräfta dem utan att misstolka dem, förneka¹¹ dem, förlikna dem eller jämföra dem¹².

I Allâhs Bok och Hans sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah finner jag texter som berättar och underrättar om dessa Egenskapers realiteter. Samma sak gäller att bekräfta Högheten, Bokstäverna och Rösten.

Därefter finner jag i några av de moderna teologernas böcker att de tolkar Resningen med "erövring" och "dominans", Nedstigningen med "nedstigande beordring", de två Händerna med "två krafter" eller "två godheter", Foten med "förmånsställning av uppriktighet hos Herren" och dylikt. Därpå finner jag dem göra Allâhs Tal till en mening som är upprättad av Essensen och som varken består av bokstäver eller ljud och de gör dessa bokstäver till ett uttryck om denna upprättade betydelse.

De som höll sig till dessa åsikter – eller åtminstone några av dem – har en speciell plats i mitt hjärta. Till dem hör särskilt en grupp av Ash'ariyyahs¹³ Fuqahâ'¹⁴ som har

---

¹⁰ Tahrîf. 'Allâmah Sâlih bin Fawzân al-Fawzân (hafidhahullâh) sade:

"Tahrîf innebär att ändra något och få det att avvika från dess egentliga skepnad. Tahrîf består av två typer:

Den första: Förvrängning i uttalet. Detta utförs antingen med hjälp av att addera ett ord eller en bokstav eller att dra bort dem. Likaså kan det utföras med hjälp av att ändra vokalerna. Detta är vad Villfarelsens folk gör med Hans (ta'âlâ) Ord "Den Näderike har rest Sig över Tronen" och säger att Istawâ (rest Sig) betyder Istawlâ (erövrat) och lägger därmed till en bokstav i versen. Detsamma gör de med Hans (ta'âlâ) Ord "Och din Herre kommer med änglarna i slutna led" och säger att det är din Herres befallning. Härmed lade de till ett helt ord. Likaså utför de samma sak med Hans (ta'âlâ) Ord "Och Mûsâ som Allâh talade med ett verkligt Tal" och gör om dess grammatiska böjelse så att det framstår att det var Mûsâ som talade med Allâh.

Den andra: Förvrängning i betydelsen. Även här avviks det från dess egentliga skepnad och realia medan man tolkar ordet på ett annat sätt. Exempel på det är när innovatörerna säger att Nâd betyder "vilja till välgång" och att Vrede betyder "vilja till hämnd". (Sharh al-'Aqîdah al-Wâsitiyyah, sid. 14)

¹¹ Ta'tîl. 'Allâmah Sâlih bin Fawzân al-Fawzân (hafidhahullâh) sade:

"Språkligt betyder det att "tömma och rensa något". Här menas det dock att beröva Allâh (subhânahu wa ta'âlâ) på Hans Egenskaper. Skillnaden mellan förvrängning och förnekning, är att förvrängning innebär att man förnekar den korrekta betydelsen som har antytts av Texterna i utbyte mot en felaktig betydelse. Däremot betyder förnekning att neka den korrekta betydelsen utan att ersätta den med någon annan. På så sätt är varje förvrängare en förnekare men inte tvärtom." (Sharh al-'Aqîdah al-Wâsitiyyah, sid. 14-15)

Han (hafidhahullâh) sade också:

"De som förnekar Namnen och Egenskaperna består av tre typer:

1 – Djahmiyyah. De är Djahm bin Safwâns anhängare. De förnekar samtliga Namn och Egenskaper.

2 – Mu'tazilah. De är Wâsil bin 'Atâ's anhängare. De bekräftar Namnen och förnekar samtliga Egenskaper. De påstår dock att dessa Namn saknar betydelse.

3 – Ashâ'irah och Matûridiyyah och deras anhängare. De bekräftar Namnen och vissa Egenskaper. ('Aqîdat-ut-Tawhîd, sid. 80)

¹² Tashbîh och Tamthîl. 'Allâmah Sâlih bin Fawzân al-Fawzân (hafidhahullâh) sade:

"Förlikning och jämförelse är en och samma sak och det innebär att Allâhs Egenskaper liknar skapelsens egenskaper. Exempelvis sägs det att Allâhs Hand är som våra händer och att Hans Hörsel är som vår hörsel – fjärran är Allâh från det!" (Sharh al-'Aqîdah al-Wâsitiyyah, sid. 15)

¹³ Ash'ariyyah eller Ashâ'irah. 'Allâmah Sâlih bin Fawzân al-Fawzân (hafidhahullâh) sade:

"Ashâ'irah följer Abûl-Hasan al-Ash'arîs teori innan han återvände till Salafs troslära. Däremot återvände inte de till den och på så sätt är det felaktigt att tillskiva dem honom." ('Aqîdat-ut-Tawhîd, sid. 80)

Shâfi'iyah som rättskola, ty det var i ash-Shâfi'îs¹⁵ (radhiya Allâhu 'anh) rättskola som jag lärde mig religionens plikter och domar. Jag finner dessa storslagna teologer och deras likar hålla sig till liknande åsikter. De är mina lärare och jag erkänner deras förträfflighet och kunskap helt och hållet. Trots det, finner jag att mitt hjärta hatar och avskyr dessa misstolkningar. Mitt hjärta får ingen ro med det. Min ställning till dem är molnig och mörk. Mitt hjärta pressas samman i ångest och förblir stängt för dem. Således var jag förvirrad och illa till mods så förvirrad och illa till mods man bara kan bli.

---

¹⁴ Sing. Faqîh. Imâm Ibn-ul-Athîr (rahimahullâh) sade:

"En lärd person. Traditionen har specificerat honom med kunskap inom Sharî'ah, särskilt inom förgreningarna (Furû')." (an-Nihâyah (2/387))

¹⁵ Däremot har Imâm ash-Shâfi'î (rahimahullâh) ingenting med denna troslära att göra, även om Ahl-ul-Bid'ah skulle påstå det. Imâm Ibn Abîl-'Izz al-Hanafî (rahimahullâh) sade efter att visat att Imâm Abû Hanîfah (rahimahullâh) anser att den som säger att Allâh *inte* är ovanför himlen är otrogen (Kâfir):

"Ignorera den som tillskriver sig Abû Hanîfahs rättskola och förnekar detta. Många sekter som Mu'tazilah och andra tillskriver sig honom då de i själva verket motsätter sig honom i många trosrelaterade frågor, på samma sätt som det finns de som tillskriver sig Mâlik, ash-Shâfi'î och Ahmad samtidigt som de motsätter sig deras trosläror." (Sharh al-'Aqîdah at-Tahâwiyyah, sid. 288)

Dessutom bör man lägga på minnet att bara för att man tillskriver sig dessa Imåmer från Ahl-us-Sunnah, betyder det inte man själv hör till Ahl-us-Sunnah. Imâm Muhammad Nâsir-ud-Dîn al-Albânî (rahimahullâh) sade då han kritiserade Salmân al-'Awdahs bok "al-Ghurabâ":

"Det förekommer några anmärkningar på hans generalisering att samtliga Muslimer och sekter är bra. Han anser t ex att alla som tillskriver sig de fyra rättskolorna är upprättade på Sunnah. Det är sant att de fyra rättskolornas Imåmer är från Ahl-us-Sunnah, men deras anhängare i dag är mot Sunnah... Att säga att dagens anhängare som blint följer dessa Imåmer är upprättade på Sunnah hör till de största feLEN i boken!" (Kassetbandet "Liqâ' ma' ahad Mulâzimî Muhammad Surûr", sid. B)

Varför missförstår Ahl-ul-Bid'ah Allâhs Namn och Egenskaper?

Jag var rädd för att hålla mig till åsikten att bekräfta Högheten, Resningen och Nedstigningen eftersom jag fruktade att jag skulle begränsa och förlikna Allâh [med skapelsen]. Trots det finner jag att dessa Texter i Qur'ânen och Sunnahn tyder på att deras betydelser verkligen är sanna. Dessutom finner jag att sändebudet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) öppet talade om dem då han talade om sin Herre och likaså beskrev han sin Herre med dem.

Helt säkert vet jag att han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) satt i sin ädla sittning med den okunnige och kunnige, den förnuftige och den mindre förnuftige, beduinen och den ociviliserade. Därefter finner jag inte något som sammanfattar dessa Texter vilka han beskrev sin Herre med som avleder dem från deras uppenbara betydelser och tolkar dem som mina teologiska lärare gjorde, t ex Resningen med "erövring"¹⁶ och Nedstigningen med "nedstigande beordring"¹⁷. Inte heller har jag funnit att han (sallâ

---

¹⁶ Istîlâ'. Imâm Ibn Hazm al-Andalusî (rahimahullâh) sade:

"Mu'tazilah säger att versen "Den Näderike har rest (Istawâ) Sig över Tronen" betyder erövrat (Istawlâ) och läser upp prosan:

"Bishr har erövrat (Istawâ) Irak
utan att ha lyft på svärdet eller spillt blod"

Denna åsikt är falsk. Om det hade varit såsom de säger, skulle Tronen ha mer rätt att erövras än resten av skapelserna och likaså hade det varit tillåtet att säga: "Den Näderike har rest Sig över jorden", ty Han (ta'âlâ) har ju även makt över den och över alla andra skapelser. Detta säger dock ingen och på så sätt vet man att detta är ingenting annat än ett tomt påstående som går om intet." (al-Fisal fil-Milal wal-Ahwâ' wan-Nihal (1/381))

¹⁷ I jakten på att förvränga Allâhs (subhânahu wa ta'âlâ) Nedstigning genom att tolka den med en "nedstigande beordring", gräver de omedvetet sig egen grav och bekräftar indirekt att Allâh är ovanför himlen. När Imâm adh-Dhabî (rahimahullâh) – i "Kitâb-ul-'Arsh" – och Imâm Ibn-ul-Qayyim (rahimahullâh) – i "Idjtimâ' al-Djuyûsh al-Islâmiyyah" – nämnde några av bevisen som tyder på att Allâh (tabâarak wa ta'âlâ) är ovanför himlen, nämnde de Qays ord:

"När 'Umar anlände till Shâm på sin kamel, vände sig folket mot honom och sade: "Du Troendes ledare! Om du hade ridit på en häst, skulle du ha bemöts av de högsta och äldaste människorna." Då sade 'Umar (radhiya Allâhu 'anh): "Beordringen kommer härifrån" och pekade mot himlen." (ar-Radd 'alâ al-Djahmiyyah, sid. 105, av ad-Dârimî)

Imâm al-Albânî (rahimahullâh) sade:

"Dess berättarkedja är solklar och enligt al-Bukhârîs och Muslims villkor." (Mukhtasar-ul-'Uluww, sid. 103)

Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyah (rahimahullâh) sade:

"Vad gäller förnekaren som säger att det är Hans beordring och nåd som stiger ned, anses det vara fel från flera synvinklar. Om personen hör till dem som förnekar Högheten och Nedstigningen, avisas han på följande sätt:

Det första: Antingen menas det med "beordring" och "nåd" att de är kroppar som existerar av sig själva, som änglar, eller så menas det att de är egenskaper och kontingenter. Om han menar det förstnämnda, skall man veta att änglar stiger ned till jorden hela tiden, medan denna Nedstigning endast sker på natten och sträcker sig ned till den nedersta himlen. Men vad berör änglarna, är deras nedstigning varken begränsad till denna tid eller till denna plats. Skulle han däremot mena egenskaper och kontingenter som exempel på det som äger rum i dyrkarnas hjärtan strax innan gryning då de känner känslighet, ödmjukhet och dyrkans sötna, sker detta även på jorden och är inte begränsat vid den nedersta himlen.

Det andra: I den autentiska hadîthen sägs det att Han stiger ned till den nedersta himlen och säger: "Jag frågar ingen annan än Mig Själv om Mina tjänare." Det är allmänt känt att detta bara kan vara Allâhs Ord och att ingen annan än Allâh säger det.

Det tredje: Han sade: "Han stiger ned till den nedersta himlen och säger: "Vem tillber Mig så att Jag må besvara honom? Vem frågar Mig så att Jag må ge honom? Vem ber Mig om förlåtelse så att Jag må förlåta honom?" till dess att gryningen

Allâhu ‘alayhi wa sallam) varnade människorna för att tro på hans uppenbara tal beträffande hans Herre, t ex Högheten och de Två Händerna. Inte heller har det rapporterats från honom att dessa Egenskaper har en annan dold betydelse än den uppenbara, t ex att Höghet innebär ”erövring” och att Hand betyder ”ynnest” och ”kraft”:

”Den Näderike har rest Sig över Tronen.”¹⁸

”De fruktar sin Herre som är ovanför dem och gör vad de är befallda att göra.”¹⁹

---

faller in.” Det är allmänt känt att ingen annan än Allâh besvarar tillbedjan, förlåter synder och ger till var och en som ber Honom om något. Beträffande Hans beordring och nåd, gör de ingenting av dessa frågor.

Det fjärde: Att Hans beordring och nåd stiger ned, betyder att de enbart kan komma från Honom. I detta fall fordras det att Han verkligen är ovanför skapelsen. Härmed demolerar hans misstolkning hans troslära! När några förnekare sade till vissa bekräftare att det är beordringen som stiger ned, sade bekräftaren: ”Stiger ned från vad? Du har ju ingenting ovanför dig! Ingenting stiger ned från Honom; varken Hans beordring, nåd eller någonting annat.” Då tystnade förnekaren som hade en särskild ställning bland dem.

Det femte: I flera hadither sägs det ”Därefter går Han upp” och i en annan formulering ”Därefter stiger Han upp”.

Det sjätte: Om vi skulle leka med tanken att det verkligen är vissa änglar som stiger ned och att de ropar i Allâhs ställe, vilket vissa av dem har förvrängt i somliga formuleringar och rapporterat dem som ”sänder ned” (yunazzil), och att Han beordrar utroparen att ropa, är det obligatoriskt att den säger: ”Vem tillber Allâh så att Han må besvara honom? Vem frågar Honom så att Han må ge honom? Vem ber Honom om förlåtelse så att Han må förlåta honom?”

Det har rapporterats i de ”Två autentiska”, Mâlikis ”al-Muwattâ” och Ahmad bin Hanbals ”al-Musnad” att Abû Hurayrah (radhiya Allâhu ‘anh) berättade att profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade:

”Om Allâh älskar en person, ropar Han ut i himlen: ”Djibrîl, sannerligen älskar Jag den och den personen; älska honom du också.” Djibrîl börjar då älska honom och ropar ut i himlen: ”Sannerligen älskar Allâh den och den personen; älska honom ni också.” Då börjar även himlafolket älska honom. Sedan accepteras han på jorden.”

Samma sak har sagts om den hatade. Härmed skiljer profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) mellan Allâhs rop och Djibrîls. Han sade om Allâhs rop ”Djibrîl, sannerligen älskar Jag den och den personen; älska honom du också” och han sade om Djibrîls rop ”Sannerligen älskar Allâh den och den personen; älska honom ni också”. Detta är inte bara vad språket vi har blivit tilltalade på fordrar, utan även alla andra språk. Den talandes personliga pronomen sägs enbart av den talande. Skulle han däremot tala i någon annans namn, nämner han antingen hans namn eller hans personliga pronomen ”han”. De jämför Allâhs rop med en makthavares rop och säger: ”Man kan säga att det är makthavaren som ropade om han beordrar någon annan att göra det.” Detta är vad de tvättäkta Djahmiyyah säger om Allâhs Tal med Mûsâ, nämligen: ”Han beordrade någon annan att tala med honom. Det var alltså inte Han som talade med honom.” Då sägs det till dem: Om en makthavare beordrar någon att tala, tilltala eller ropa i hans namn, kommer den utsedde att säga: ”Kära medborgare! Sannerligen säger makthavaren det och det och han har bestämt det och det.” Han kommer alltså inte att säga: ”Det är jag som beordrar er det och det.” (Madjmû‘-ul-Fatâwâ (5/416-417))

¹⁸ 20:5. Abû Bakr as-Siddîq (radhiya Allâhu ‘anh) sade efter att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) hade gått bort:

”Människor! Om Muhammad är guden ni dyrkar, skall ni veta att er gud är död. Och om Allâh som är ovanför himlen är er gud, skall ni veta att er gud inte har dött.” (ar-Radd ‘alâ al-Djahmiyyah (78) av ad-Dârimi)

Imâm adh-Dhahabî (rahimahullâh) sade:

”Denna hadith är autentisk.” (al-‘Uluww, sid. 62)

¹⁹ 16:50. ‘Abdullâh bin Mas‘ûd (radhiya Allâhu ‘anh) sade:

”Mellan den nedersta himlen och himlen som efterträder den förekommer ett avstånd som sträcker sig femhundra år. Mellan varje himmel förekommer ett avstånd på femhundra år. Mellan den sjunde himlen och Fotpallen förekommer ett avstånd på femhundra år. Mellan Fotpallen och vattnet förekommer ett avstånd på femhundra år. Tronen är ovanför vattnet och Allâh (ta‘âlâ) är ovanför Tronen och Han känner till ert tillstånd.” (ar-Radd ‘alâ al-Djahmiyyah (81) av ad-Dârimi)

Imâm al-Haythamî (rahimahullâh) sade:

”Den har [även] rapporterats av at-Tabarânî och berättarkedjans män är pålitliga.” (Madjma‘-uz-Zawâ'id (1/86))

”De goda orden stiger upp till Honom.”²⁰

”Kan ni vara säkra på att Han, som är ovanför himlen, inte låter jorden uppsluka er? Se hur den skälver och skakar! Eller kan ni vara säkra på att Han, som är ovanför himlen, inte släpper loss en storm över er, så att ni förstår Min varning.”²¹

”Säg: ”Helighetens ande har stigit ned från din Herre med sanningen.””²²

”Och Faraos sade: ”Bygg ett högt torn åt mig Hâmân; kanske är det rätt sätt för mig, rätt sätt att nå himlen och göra mig underrättad om Mûsâs gud. – Men jag tror bestämt att han ljuger.””²³

”Till Honom stiger änglarna och den Heliga anden upp under en dag vars längd är femtiotusen år.”²⁴

När Allâh (ta’âlâ) ville utmärka sändebudet (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) med att låta honom komma Honom närmare, blev han upprest från den ena himlen till den

---

²⁰ 35:10. ‘Â’ishah (radhiya Allâhu ‘anhâ) sade efter mordet på ‘Uthmân (radhiya Allâhu ‘anh):

”Jag svär vid Allâh att jag fruktar att jag själv hade mördat honom om jag verkligen hade velat det. Men Allâh som är ovanför Sin Tron vet att jag inte ville att han skulle dö.” (ad-Dârimî (47))

Imâm al-Albânî (rahimahullâh) sade:

”Dess berättarkedja är autentisk.” (Mukhtasar-ul-‘Uluww, sid. 104)

²¹ 67:16-17. Zaynab bint Djahsh (radhiya Allâhu ‘anhâ) brukade skryta framför profetens (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) övriga hustrur (radhiya Allâhu ‘anhunn) och säga:

”Ni har gifts bort av era familjer medan jag har gifts bort av Allâh ovanför de sju himlarna.” (al-Bukhârî (537), Muslim (930), at-Tirmidhî (930), an-Nasâ’î (6/80) och Ahmad (3/662))

²² 16:102. När ‘Â’ishah (radhiya Allâhu ‘anhâ) låg på dödsbädden, gick Ibn ‘Abbâs (radhiya Allâhu ‘anhumâ) in till henne och sade:

”Du är kvinnan profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) älskade mest och han älskade endast det goda. Allâh friade dig ovanför de sju himlarna och den Heliga anden steg ned med förkunnandet. Sen dess fanns det inte en moské utan att det lästes däri och än idag läses det dag och natt.” (ad-Dârimî (88))

Imâm al-Albânî (rahimahullâh) sade:

”Dess berättarkedja är autentisk och enligt Muslims villkor.” (Mukhtasar-ul-‘Uluww, sid. 96)

²³ 40:36-37. Qatâdah (rahimahullâh) sade:

”Israeliterna sade: ”Herre, Du är ovanför himlen och vi är på jorden. Hur skall vi veta vad som behagar Dig och vad som förargar Dig?”” (ad-Dârimî (87))

Imâm adh-Dhahabî (rahimahullâh) sade:

”Detta är autentiskt från Qatâdah.” (al-‘Uluww, sid. 96)

²⁴ 70:4. Imâm al-Awzâ’î (rahimahullâh) sade:

”Vi brukade säga då efterföljarna (Tâbi’ûn) var fullt tillgängliga: ”Allâh (ta’âlâ) är ovanför Sin Tron.””

Imâm Ibn-ul-Qayyim (rahimahullâh) sade:

”Rapporterad av al-Bayhaqî med en autentisk berättarkedja.” (Idjtimâ’ al-Djuyûsh al-Islâmiyyah, sid. 93)

andra tills dess att han stod på två bågglängders avstånd och ännu närmare. Likaså sade han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) i den autentiska hadîthen till tjänarinnan:

”Var är Allâh?”

”Ovanför himlen”, svarade hon och han förnekade inte hennes svar. Detta sade han trots att hans följeslagare var närvarande, ty han ville inte att de skulle få för sig något annat än sanningen. I stället sade han:

”Frigör henne, för sannerligen är hon en troende.”²⁵

---

²⁵ Muslim (537). Imâm al-Albânî (rahimahullâh) sade:

”Denna hadîth är otvetydigt autentisk och endast en okunnig eller en lustdriven person tvivlar på det. Varje gång en text kommer till dem från Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) som motsätter sig deras villfarelse, försöker de göra sig av med den med hjälp av misstolkning eller t.o.m. nekning. Skulle de inte klara av det, börjar de tala illa om dess äkthet. Så är även fallet med denna hadîth. Dess berättarkedja är autentisk och den har förklarats autentisk av Hadîth-lärens Imâmer. Några av dem är Imâm Muslim som nämnde den i sin "as-Sahîh", Abû 'Awânah i sin "al-Mustakhradj" och al-Bayhaqî i sin "Kitâb al-Asmâ' was-Sifât" som sade på sidan 422:

”Den är autentisk och rapporterad av Muslim.”

Trots dess autenticitet, ser vi den förgjorde al-Kawtharî göra allt i sin fanatism för att skaka om dess autenticitet och hävda att det förekommer tumult (Idhtirâb) i hadîthen. Han kommenterade denna hadîth i boken "al-Asmâ", sid. 441-442, och sade:

”’Atâ’ bin Yâsir är ensam om att rapportera hadîthen från Mu’âwiyah bin al-Hakam. I hans formulering, vilken förekommer i adh-Dhahabîs "al-'Uluww", står det att sändebudet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) hadîth med slavinnan enbart berör pekning. Följaktligen uttryckte sig rapporteraren på det sätt han förstod från pekningen. 'Atâ's formulering som tyder på det vi säger är "Slavinnans ägare berättade själv för mig...". Däri förekommer det att profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sträckte ut handen som ett tecken på en förvånande gest och sade: "Vem är ovanför himlen?" Då sade hon: "Allâh." Han sade då: "Vem är jag?" Hon sade: "Allâhs sändebud." Då sade han: "Frigör henne, för sannerligen är hon Muslim." Detta är ett av bevisen för att frågan "Var är Allâh?" inte ställdes av Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Som du ser har rapporteringen enligt betydelse i hadîthen orsakat denna tumult (Idhtirâb).”

Detta är vad han har sagt – må Allâhs döma honom med Sin rättvisa. Om du kommer ihåg, vet du att vi har klagjort hadîthens autenticitet. Detsamma gäller att du vet att hadîthen från 'Atâ' från slavinnans ägare inte alls är autentisk pga. dess berättarkedja. Anledningen är att den är från Sa'îd bin Zayd. Även om han själv är trovärdig, har han inget starkt minne. Därför har flera stycken förklarat honom vara svag. Faktum är att Yahyâ bin Sa'îd har förklarat honom vara otroligt svag. Detta är vad Hâfidh antydde i "at-Taqrîb" då han sade:

”Trovärdig som besitter inbillningar.”

Som tillägg bör du även känna till "handen" och "frågan" i rapporteringen. Den som har rapporterat den är ensam om den och hör inte till de memorerande rapporterarna eller ens dem som är precis under dem. Att han är ensam om att rapportera denna hadîth, får de lärda inom Hadîth-läran att anse hadîthen vara motsättande (Munkar). Detta råder det inga tvivel om. Fundera – må Allâh skydda mig och er – hur denna al-Kawtharî förlitade sig på denna motsättande rapportering. Men det är inte allt! Rätt som det är konfronterar han den med en bekräftad rapportering vars autenticitet det råder samstämmighet om bland de Hadîth-lärda. Anledningen till det är att han förlitade sig på den motsättande rapporteringen för att använda sig av den som bevis för att den autentiska rapporteringen är svag och tumultig. Vad skall en troende säga om denna man som använde sin kunskap och påläsning till att få Muslimerna betvivla sin profets (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) hadîther? Må Allâh ge honom det han förtjänar!

Han nöjer sig däremot inte med denna villfarelse, utan ger sig på en av rapporterarna och anklagar honom för lögn om Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) då han känner till sanningen. Saken är att rapporteraren är pålitlig, oavsett vem han är, ty samtliga hadîthens rapporterare är pålitliga. Hans föregående tal betyder att det var rapporteraren själv som valde vad han skulle tillskriva profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och att han sade till slavinnan: "Var är Allâh?" al-Kawtharî anser inte att han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) har sagt detta. I stället är det rapporteraren själv som hittade på det från sig själv i stället för Sa'îd bin Zayds rapportering "Då sträckte profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) förvånat ut sin hand: "Vem är ovanför himlen?"”

Sålunda anser jag mig vara förpliktad att varna Muslimerna för denna al-Kawtharî och hans jämlikar som falskt anklagar oskyldiga människor för saker och ting. Dessutom påminner jag dem om Hans (ta'âlâ) Ord:

Djâbir bin Mut'im berättade att profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

"Sannerligen är Allâh ovanför Sin Tron, ovanför Sina himlar och Hans himlar är ovanför Hans jord."

Därefter formade profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sin hand till en kupol.²⁶

Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade också:

"Den Barmhärtige förbarmar Sig över de barmhärtiga. Förbarma er över jordens invånare, kommer Han²⁷ som är ovanför himlen förbarma Sig över er."²⁸

Likaså har det rapporterats från Mu'âwiyah bin al-Hakam as-Sulamî som sade:

"Allâhs sändebud, ska jag inte frigöra henne?" Då sade han: "Kalla på henne." Han kallade då på henne och sade: "Var är Allâh?" Hon sade: "Ovanför himlen." Då sade han: "Vem är jag?" Hon svarade: "Du är Allâhs sändebud." Då sade han: "Frigör henne, för sannerligen är hon en troende."²⁹

Rapporterad av Muslim och Mâlik i "al-Muwattâ".

Abûd-Dardâ' sade:

"Troende, om en människa som inte åtnjuter stadgat rykte kommer till er med en upplysning, försök då reda ut, så att ni inte utan att inse det tillfogar skada och sedan måste ångra vad ni gjort." (49:6) (Mukhtasar-ul-'Uluww, sid. 82-83)

²⁶ Abû Dâwûd (4726). Svag enligt Imâm al-Albânî i "Dha'if Sunan Abî Dâwûd" (1017), "Mishkât-ul-Misbâh" (5727) och "Dhilâl-ul-Djannah" (575).

²⁷ Imâm Abût-Tayyib al-'Adhîmâbâdî (rahimahullâh) sade:

"Det är Allâh (ta'âlâ)." ('Awn-ul-Ma'bûd (13/195))

Imâm Abûl-'Alâ al-Mubâarakfûrî (rahimahullâh) sade:

"Det vill säga Allâh (ta'âlâ)." (Tuhfat-ul-Ahwadhî (6/43))

²⁸ Abû Dâwûd (4931), at-Tirmidhî (1989), Ahmad (2/160), al-Humaydî (591), Ibn Abî Shaybah (8/526), al-Hâkim (4/159) och andra. Se Imâm al-Albânîs "Silsilah al-Ahâdith as-Sahîhah" (925) för ytterligare information om var hadithen befinner sig.

Imâm Abû 'Îsâ at-Tirmidhî (rahimahullâh) sade:

"Denna hadith är god och autentisk."

Imâm Abû 'Abdillâh al-Hâkim (rahimahullâh) sade:

"Autentisk." adh-Dhabî höll med.

Hâfidh Zayn-ud-Dîn al-'Irâqî (rahimahullâh) sade:

"Detta är en autentisk hadith." (al-'Ashâriyyât (1/59))

Den anses även vara autentisk av Imâm al-Albânî (rahimahullâh) i "Silsilah al-Ahâdith as-Sahîhah" (925).

²⁹ Muslim (537).

”Jag hörde Allahs sändebud (sall  All hu  alayhi wa sallam) säga:

”Den av er som j mrar sig över något eller har en broder som j mrar sig över något, skall säga: ”Vår Herre  r All h som  r ovanför himlen, helgat vare Ditt Namn. Din befallning  r verkställande i himlen och på jorden på samma sätt som Din barmhärtighet  r i himlen. Förlåt våra stora synder och våra små. Du  r de godas Herre. S nd ned barmhärtighet från Din barmhärtighet och botemedel från Ditt botemedel för denna smärta” och han kommer att botas.”³⁰

Rapporterad av Ab  D w d.

Ab  Sa id al-Khudr  sade:

”  Al  skickade guld i en rökt penningpung från Jemen som var så dammig, att den inte kunde urskiljas. All hs sändebud (sall  All hu  alayhi wa sallam) delade det mellan fyra personer; Zayd al-Khayr, al-Aqra  bin H bis,  Uyaynah bin Hasan,  Alqamah bin  Al thah eller   mir bin at-Tufayl – berättaren  Am rah  r osäker. Följaktligen tog några av hans följeslagare, hjälparna och andra illa upp. Då sade All h sändebud (sall  All hu  alayhi wa sallam):

”Har ni inget förtroende för mig när jag har fått förtroendet från Honom som  r ovanför himlen? Jag tar emot underrättelser från himlen på morgonen och kvällen.”³¹

Rapporterad av al-Bukh r  och Muslim.

Ibn Ab  Dhi b Muhammad bin  Amr bin  At  rapporterade från Sa id bin Yas r, från Ab  Hurayrah från profeten (sall  All hu  alayhi wa sallam) som sade:

”Sannerligen nalkas änglarna den avlidne. Om han då var en rättfärdig person, säger de: ”Du goda själ, som har varit i en god kropp, gå ut berömvärd och gl d dig över barmhärtighet, v ldoft och en Herre som inte är arg.” Detta kommer att upprepas till dess att den går ut. Därefter kommer den att lyftas upp till himlen och det kommer då att bes om tillåtelse för den att träda in. Då kommer det att sägas: ”Vem där?” Det kommer att sägas: ”Den och den.” Då säger de: ”Välkommen, du goda själ som har varit i en god kropp. Gå in berömvärd och gl d dig över barmhärtighet, v ldoft och en Herre som inte är arg.” Detta kommer att sägas till den till dess att den n r himlen vilken All h ( azza wa djall) befinner Sig ovan.”³²

---

³⁰ Ab  D w d (3892). Svag enligt Im m al-Alb n  i ”Dha if Sunan Ab  D w d” (839), ”Mishk t-ul-Misb h” (1555) och ”Dha if al-Dj mi  as-Sagh r” (5422).

³¹ al-Bukh r  (4094) och Muslim (1063).

³² Ibn M djah (4262). Autentisk enligt Im m al-Alb n  i ”Sah h al-Dj mi  as-Sagh r” (1968).

Abû Hurayrah har rapporterat att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Vid Honom i Vars Hand min själ ligger i! Det förekommer inte en man som nekas av sin kvinna då han kallar på henne till sin säng, utan att Han som är ovanför himlen är arg på henne till dess att han åter igen är nöjd med henne.”³³

Rapporterad av al-Bukhârî och Muslim.

Abû Dâwûd sade:

”Muhammad bin as-Sabâh underrättade oss: al-Walîd bin Abî Thawr underrättade oss från Sammâk, från `Abdullah bin `Umayrah, från al-Ahnaf bin Qays, från al-`Abbâs bin `Abdîl-Muttalib som sade:

”En gång befann jag mig vid en flodbädd med ett sällskap i vilket Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) befann sig. Plötsligt svävade ett moln förbi dem. Han tittade på det och sade:

”Vad kallar ni detta för?” De sade: ”Moln” Då frågade han: ”Eller Muzn?” De svarade: ”Och Muzn.” Då frågade han: ”Eller `Anânah?” De svarade: ”Och `Anânah.” Då frågade han: ”Vet ni hur långt det är mellan himlen och jorden?” De svarade: ”Nej, det gör vi inte.” Då sade han: ”Avståndet mellan dem är antingen sjuttioett, sjuttiotvå eller sjuttiotre år. Därefter förekommer det ett annat moln ovanför det” till dess att han nämnde sju himlar: ”Ovanför den sjunde himlen förekommer ett hav. Avståndet mellan dess botten och ytan motsvarar avståndet mellan en himmel och en annan. Ovanför det finns åtta tackor. Avståndet mellan deras hovar och knän motsvarar avståndet mellan en himmel och en annan och Tronen ligger på deras ryggar. Avståndet mellan dess nedersta del och dess översta motsvarar avståndet mellan en himmel och en annan och Allâh (`azza wa djall) är ovanför den.”³⁴

---

³³ Muslim (1436).

³⁴ Abû Dâwûd (20/276), at-Tirmidhî (4/205), Ibn Mâdjah (1/83), Ahmad (1/206), Ibn Khuzaymah i "Kitâb-ut-Tawhîd", sid. 68, m fl. Se Imâm al-Albânîs "Silsilah al-Ahâdîth adh-Dha'îfah (1247) för ytterliggare information om var hadîthen befinner sig.

Imâm Ibn-ul-Mundhirî (rahimahullâh) sade:

"I berättarkedjan förekommer al-Walîd bin Abî Thawr och hans hadîth utgör inget bevis." (Mukhtasar-us-Sunan (7/93))

Imâm al-Albânî (rahimahullâh) sade om hadîthen:

"Svag." (Silsilah al-Ahâdîth adh-Dha'îfah (1247))

Imâm och Hâfidh 'Abdul-Ghanî sade i sin bok "al-'Aqîdah" efter att ha nämnt tackornas hadîth:

"Rapporterad av at-Tirmidhî, Abû Dâwûd och Ibn Mâdjah."

Och han sade om själens hadîth:

"Rapporterad av Ahmad och ad-Dâraqutnî."

Abû Hurayrah sade:

"Jag hörde Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) säga:

"Sannerligen skrev Allâh en bok innan han skapade skapelsen och den befinner sig hos Honom ovanför Tronen [i vilken det står skrivet]: "Min barmhärtighet har företräde framför Min vrede.""³⁵

Rapporterad av al-Bukhârî och Muslim.

Muhammad bin Ishâq rapporterade från Ma'bad bin Ka'b bin Mâlik att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade efter att Sa'd bin Mu'âdh hade dömt stammen Quraydhah:

"Du har dömt domen som Allâh dömde med ovanför de sju himlarna."³⁶

I hadîthen om himmelfärden rapporterade Anas bin Mâlik att Mâlik bin Sa'sa'h berättade för honom att Allahs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) berättade för dem om natten då han lyftes upp till himlen och han berättade för honom till dess att han sade:

"Därefter ålades jag femtio böner om dagen. Jag gick då tillbaka och stötte på Mûsâ. Han sade: "Vad har du beordrats?" Han sade: "Jag har blivit beordrad att be femtio gånger om dagen." Då sade han: "Ditt samfund kommer inte att klara av att be femtio böner. Jag prövade mitt folk före dig och jag behandlade Israels barn den strängaste behandlingen. Gå tillbaka till din Herre och be Honom om reducering åt ditt folk." Då sade han: "Jag gick tillbaka till min Herre och fem

---

³⁵ al-Bukhârî (7115) och Muslim (2751).

³⁶ an-Nasâ'î (11) och al-Bayhaqî i "al-Asmâ' was-Sifât", sid. 420. Den anses vara autentisk enligt Imâm adh-Dhahabî (rahimahullâh) och god enligt Imâm al-Albânî (rahimahullâh) i "Mukhtasar-ul-'Uluww", sid. 82.

gångar tog Han bort från mig tio stycken.” Och varje gång sade han: ”Jag återvände till Mûsâ och därefter till min Herre.”³⁷

Rapporterad av al-Bukhârî och Muslim.

Abû Hurayrah rapporterade att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade:

”I en följd kommer de till er; änglar på natten och änglar på dagen. De samlas till morgonbönen och eftermiddagsbönen. Därefter återvänder de som tillbringade natten hos er och blir frågade av sin Herre – även om Han vet mer än dem:

”I vilket tillstånd lämnade ni Mina tjänare.”³⁸

Överensstämd.

Ibn ‘Umar sade:

Efter att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) hade gått bort, gick Abû Bakr in till honom, slöt sig till honom, kysste hans panna och sade:

”Du doftade när du levde och nu när du är död. Den som dyrkade Muhammad, skall veta att Muhammad sannerligen är död, och den som dyrkade Allâh, skall veta att Allâh lever och dör inte.”³⁹

Den som vet hur jordklotet och dess läge ser ut, att den endast har två riktningar – grund och höjd – och därefter tror att Skaparen är separerad från skapelsen, vet att denna separation fordrar att Han är ovanför den. Detta beror på att samtliga skapelsens riktningar pekar uppåt och inte neråt, förutom grunden, som i själva verket är i mitten.

---

³⁷ al-Bukhârî (342), (1555) och (3164), Muslim (162-164) och Ahmad (5/143).

³⁸ al-Bukhârî (530) och Muslim (632).

³⁹ al-Bukhârî (3467) och ad-Dârimî. Se fotnot 14.

Ahl-ul-Bid'ahs troslära utgör falskhet, blindhet och dumhet

Om vi vet detta och tror på det, har vi gjort oss kvitt Ta'wîls grepp, Ta'tîls blindhet samt Tashbîhs och Tamthîls dumheter. Likaså bekräftar vi vår Herres (subhânah) Höghet och Resning över Tronen på ett sätt som endast passar Hans Ädelhet och Storhet. Sanningen beträffande det är klar och tydlig och likaså är brösten öppna för det.

Sannerligen nekar de sunda intellekten Tahrîf som t ex förvrängningen av Resningen med "erövring".

Att vara utan någon ställning beträffande detta är okunnighet, trots att Herren (ta'âlâ) beskrev Sig Själv för oss med dessa Egenskaper för att vi skulle lära känna Honom genom dem. Att vi varken bekräftar eller förnekar dem innebär att vi avviker från meningen med att bekanta oss med dem. Han beskrev Sig Själv för oss med dem för att vi skall bekräfta dem, inte för att vi skall vara passiva och utan ställning.

Dessutom är Tashbîh och Tamthîl dumhet och okunnighet.

Således har den som Allâh (ta'âlâ) vägleder till att bekräfta dem utan att förvränga, föreställa⁴⁰ eller handla passivt, har – om Allâh (ta'âlâ) vill – funnit det fordrade.

---

⁴⁰ Takyîf. 'Allâmah Sâlih bin Fawzân al-Fawzân (hafidhahullâh):

"Föreställning innebär att du föreställer dig Egenskapens beskaftenhet. Att föreställa sig Allâhs Egenskaper innebär att föreställa sig deras beskaftenheter och skepnader. Detta är något människan inte förmår att göra, ty det hör till kunskapen Allâh (ta'âlâ) håller för Sig Själv. Egenskaperna är sammanbundna med Allâhs Essens. På samma sätt som människan inte klarar av att föreställa sig Essensen, går det inte heller att föreställa sig Hans (subhânah) Egenskaper. Därför sade Imâm Mâlik när han ställdes frågan om "Den Näderike har rest Sig över Tronen":

"Resningen är känd och beskaftenheten är okänd. Att tro på den är obligatoriskt och att ifrågasätta den är en innovation."

Samma sak gäller resten av Egenskaperna." (Sharh al-'Aqidah al-Wâsitiyyah, sid. 15)

Allâhs Egenskaper passar enbart Honom

Till det som Allâh lät mig inse om dessa lärda som tolkade Resningen med "erövring", Nedstigningen med "nedstigande beordring" samt Händerna med "ynnelse" och "kraft", hör är att jag insåg att de förstod Herrens (ta'âlâ) Egenskaper på ett sätt som passar skapelsernas. De förstod inte från Allâh att Resningen, Nedstigningen och Händerna endast passar Hans storhet – utan att föreställa eller förklara. Därför förvrängde de orden från deras platser och förnekade det som Allâh hade beskrivit Sig Själv med – och detta kommer vi om Allâh vill förtydliga ytterligare.

Det råder inga tvivel om att vi och de är ense om att bekräfta Egenskaperna Livet, Hörseln, Synen, Kunskapen, Kraften, Viljan samt Talet åt Allâh. Vi begriper ingenting om livet än detta symptom våra kroppar står för. Inte heller förstår vi någonting om hörseln och synen än dessa symptom våra kroppsdelar står för. På samma sätt som de säger att Hans Liv, Kunskap och Syn inte är symptom, utan Egenskaper som passar Honom, inte oss, säger vi:

Hans Liv är känt till skillnad från dess beskaffenhet och likaså är Hans Hörsel och Syn kända. Inget av dem är symptom och de passar endast Honom.

Precis samma sak gäller Hans Höghet, Resning och Nedstigning. Hans Höghet är känd, nämligen att den är bekräftad på samma sätt som Hörseln och Synens realiteter är bekräftade; de är kända men kan inte föreställas. Likaså är Hans Höghet känd och bekräftad på ett sätt som endast passar Honom till skillnad från Hans beskaffenhet. Dessutom är Hans Resning känd men den kan inte förställas med hjälp av rörelser eller förflyttningar som passar skapelsen, utan endast på ett sätt som passar Hans Storhet. Hans Egenskapers upphöjdhet är känd generellt sett och vad berör bekräftelse, medan de är obegripliga beträffande beskaffenhet och utsträckningar. Således är den troende underrättad om dem på ett sätt och tvärtom på ett annat; underrättad om bekräftelse och existens och tvärtom om beskaffenhet och specifikation.

Med hjälp av detta sker en kombination mellan att bekräfta det som Allâh (ta'âlâ) har bekräftat åt Sig Själv, och att förneka förvrängning, förlikning och passiv ställning. Detta är vad Allâh (ta'âlâ) vill av oss då Han klagar Sina Egenskaper för oss för att vi skall lära känna Honom genom dem. Vi tror på deras realiteter och nekar Honom all förlikning. Vi förnekar inte dem med förvrängning eller misstolkning. Således förekommer det ingen skillnad mellan Resningen och Hörseln, Nedstigningen och Synen – alla har de nämnts i Texterna.

Om de då säger till oss: ”Ni har förliknat [Allāh med skapelsen] i Resningen”, säger vi till dem: ”Ni har förliknat [Allāh med skapelsen] i Hörseln och beskrivit er Herre med symptom.” Om de då säger: ”Nej, utan symptom men på ett sätt som passar Honom”, säger vi om Resningen och Högheten: ”Utan begränsning, men på ett sätt som passar Honom.”

All förlikning de anklagar oss för då vi bekräftar Resningen, Nedstigningen, Handen, Ansiktet, Foten, Skrattet och Förvåningen, anklagar vi dem för samma sak då de bekräftar Livet, Hörseln, Synen och Kunskapen.

På samma sätt som de inte anser dem vara symptom, anser vi dem varken vara kroppsdelar eller det som skapelsen beskrivs med. Om dessa Egenskaper får dem att förstå detta, fordrar det att de förstår de sju Egenskaperna⁴¹ på ett sätt som passar skapelsen och att de består av symptom. Då de anklagar oss för förlikning och förkroppsligande när vi bekräftar dessa Egenskaper, anklagar vi dem för att de beskriver Allāh med symptom för att de bekräftar de andra Egenskaperna. På samma sätt som de förklarar Herren vara fri från det i dessa sju Egenskaper och nekar Honom kroppssymptom, tror vi på samma sätt på de Egenskaper som de anklagar oss för att förlikna då vi bekräftar dem.

Den som handlar rättvist, har förstått vad vi har sagt, trott på det, accepterat vårt råd samt lytt Allāh genom att bekräfta samtliga av Hans Egenskaper och nekat dem all förlikning, förnekelse, misstolkning och passivt handlande. Detta är vad Allāh vill av oss beträffande denna fråga, ty dessa Egenskaper har nämnts i en och samma källa, Boken och Sunnahn. Om vi då bekräftar några utan att misstolka samtidigt som vi förvränger och misstolkar några andra, befinner vi oss i samma grop som de som trodde på en del ur Boken och förnekade en annan – och i detta förekommer ett budskap och en tillräcklig mängd tillrättavisning om Allāh vill.

---

⁴¹ Shaykh-ul-Islām Ibn Taymiyyah (rahimahullāh) sade:

”De som är närmast dessa Djahmiyyah är Ashā’irah. De säger: ”Han har sju Egenskaper; Liv, Kunskap, Kraft, Vilja, Tal, Hörsel och Syn” och nekar allting annat. Det finns även de som lägger till Handen. Somliga av dem handlar passivt när det rör sig om att förneka de resterande Egenskaperna medan deras extremister förnekar allting annat helt och hållet.” (Madjmū’-ul-Fatāwā (6/569))

Hur skall man tro på Allâhs Egenskaper?

Om detta klargörs för oss, förtydligas tre frågor; frågan om Egenskaperna som Nedstigningen, Handen, Ansiktet och dylikt. Det samma gäller Högheten – och jag har klargjort det Allâh har låtit vara möjligt.

Vad gäller frågan om Egenskaperna, skall även de förstås på samma sätt som Högheten förstås. Vi får inte förstå dem på det sätt vi förstår skapelsens egenskaper. I stället beskrivs Herren (ta'âlâ) med dem på ett sätt som endast passar Hans Höghet och Storhet; Han stiger ned på ett sätt som passar Hans Höghet och Storhet, Hans Händer är på ett sätt som passar Hans Höghet och Storhet och likaså är Hans Ädla Ansikte på ett sätt som endast passar Honom. Hur kan vi förneka och förvränga det Ädla Ansiktet när han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade i sin tillbedjan:

”Jag ber Dig vid förtjusningen av att titta på Ditt Ansikte.”⁴²

Om egenskapen Ansiktet har fastställts med denna hadîth och likaså andra hadîther, verser och texter, fastställs likaså egenskaperna Händerna, Skrattet och Förvåningen. De skall inte förstås på något annat sätt än på det sätt som endast passar Allâh ('azza wa djall) och Hans Storhet, inte på ett sätt som passar skapelserna med kroppsdelar och lemmar – fjärran är Allâh från det.

Om denna regel gäller Ansiktet, gäller samma sak Händerna, Greppen, Foten, Skrattet och Förvåningen. Samtliga dessa Egenskapers beskaffenhet är på ett sätt som enbart passar Allâhs (ta'âlâ) Höghet och Storhet. Därmed bekräftas det som Allâh (ta'âlâ) beskrev Sig Själv med i sin Bok samt Hans sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah.

Tillika förnekas förlikning och föreställning av Hans Egenskaper. Man lämnar likaså misstolkning och förvrängning vilka båda leder till förnekelse. Vidare avlägsnas passivt handlande beträffande bekräftelsen av Egenskaperna och deras realiteter. De skall

---

⁴² an-Nasâî (1304) och al-Hâkim (1/524).

Imâm al-Hâkim (rahimahullâh) sade:

”Detta är en autentisk hadîth som de (dvs. al-Bukhârî och Muslim) inte har rapporterat.” (al-Mustadrak (1/525)).

Imâm al-Albânî (rahimahullâh) sade:

”al-Hâkim förklarade den vara autentisk och adh-Dhahabî höll med.” (Sifah Salât-in-Nabiyy, sid. 185)

Likaså sade Imâm al-Albânî om hadîthen:

”Autentisk.” (Sahîh al-Djâmi' as-Saghîr (1301))

bekräftas på ett sätt som endast passar Allâhs (ta'âlâ) Höghet och Storhet, inte på ett sätt som vi förstår från skapelsernas egenskaper.

Vad gäller Bokstäverna och Rösten, skall även de förstås på detta vis. Sannerligen talade Allâh (ta'âlâ) i den Ärorika Qur'ânen med samtliga av dess bokstäver. Han (ta'âlâ) sade:

”Alif. Lâm. Mîm.”

“Alif. Lâm. Mîm. Sâd.”

“Qâf. Vid denna Ärorika Qur'ân.”⁴³

Tillika sades det i hadîthen:

”På Domedagen kommer Allâh att samla ihop skapelserna nakna, barfota, oomskurna och utan någonting och Han kommer att kalla på dem med en röst som både de långt borta och nära kan höra: ”Jag är Konungen! Jag är Domaren!”⁴⁴

Dessa människor förstod av Allâhs (ta'âlâ) Tal det de förstod av skapelsernas tal och sade därmed:

”Om vi bekräftar bokstäverna, leder det till att man tror på kroppsdelar och gommar. Och om vi bekräftar Rösten, leder det till hals och struphuvud⁴⁵.”

---

⁴³ 50:1

⁴⁴ Ahmad (3/490), al-Hâkim (2/438) och Ibn Abî 'Âsim (514).

Imâm al-Albânî (rahimahullâh) sade:

”Hadîthen är autentisk medan kedjan är god eller åtminstone nästan god.” (Dhilâl-ul-Djannah, sid. 236)

⁴⁵ Imâm Ibn Qudâmah al-Maqdisî (rahimahullâh) sade:

”Vad berör deras teori att bokstäver behöver ledgångar och kroppsdelar, säger vi följande: Bara för att vi är i behov av det, betyder det inte att Allâhs Tal är i behov av det – fjärran är Allâh från det. Om de då säger att Allâh visst behöver det på samma sätt som vi behöver det, felar de från följande synvinklar:

Den första: Detta ålägger dem att de säger samma sak om Hörseln, Synen, Kunskapen och Livet som de bekräftar. För att vi skall ha dessa egenskaper, behöver vi en kropp, pupiller och ljudtryck – något Allâh (ta'âlâ) inte gör.

Den andra: Detta innebär att vi jämförs med Allâh (ta'âlâ), vilket är ren hädelse.

Den tredje: Det finns till och med skapelser som inte behöver ledgångar och kroppsdelar för att kunna tala. Exempel på dem är händerna, fötterna och huden som kommer att tala på Domedagen. Det samma gäller stenen som brukade hälsa på profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam), småstenarna som lovprisade Allâh och det förgiftade benet som varnade honom (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Ibn Mas'ûd sade:

”Vi brukade höra maten lovprisa [Allâh] under tiden som det äts.”

Det råder inga tveklaktigheter om att Allâh (ta'âlâ) förmår få den tallösa stenen att tala utan ledgångar och kroppsdelar. Hur kan de då säga att Han (ta'âlâ) inte kan tala utan ledgångar och kroppsdelar?” (as-Sirât al-Mustaqîm fi lthbât al-Harf al-Qadîm, sid. 44-45)

Således gick de vilse här på samma sätt som de gick vilse i de föregående Egenskaperna. Faktum är att Allâh (ta'âlâ) har talat med Bokstäver på ett sätt som endast passar hans Höghet och Våldighet. Han har makt och den som har makt är inte i behov av lemmar och gommar. Likaså har Han en hörbar Röst som endast passar Honom. Denna heliga Röst är inte i behov av hals eller struphuvud. Allâhs (ta'âlâ) Tal är på ett sätt som endast passar Honom. Vi nekar varken Bokstäverna eller Rösten från Hans (subhânah) Tal bara för att vi människor är i behov av lemmar och gommar. De hör till Sanningens (ta'âlâ) Majestät och är därmed inte i behov av dem. Detta vidgar bröstet och låter människan pusta ut från orätt och tillgjordhet.

Om det då sägs: "Är det som läsaren läser verkligheten Allâhs (ta'âlâ) läsning och tal?", säger vi: "Läsaren framför Allâhs (ta'âlâ) Tal. Ett tal tillskrivs den som först uttalar det, inte den som framför och förkunnar det. Då läsaren inte läser Qur'ânen anses hans uttal vara skapat. Men, när det rör sig om Qur'ânen, förekommer det ingen skillnad i uttalet mellan den som talar det först och den som framför det. Därför förbjöd Salaf att man säger: "Mitt uttalande av Qur'ânen är skapat"⁴⁶, ty det finns ingen skillnad. En tjänares uttal är vid sidan av Qur'ân-läsningen skapat, medan man

---

Några av bevisen som tyder på att saker och ting kan tala utan kroppsdelar, gommar, struphuvud och ledgångar är följande:

"Och när de nått fram, skall deras öron, deras ögon och deras hud vittna mot dem om vad de gjorde. Och var och en skall fråga sin hud: "Varför vittnade du mot mig?" – och den skall svara: "Allâh, som ger alla talets gåva, har fått mig att tala." (41:20-21)

Ya'lâ bin Murah ath-Thaqafî (radhiya Allâhu 'anh) sade:

"En gång när vi reste med Allâhs sändebud slog vi läger vid en viss plats. Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) somnade och rätt som det var började ett träd klyva sönder marken och närma sig. När det väl hade kommit fram, täckte det honom (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och gick därefter tillbaka. När Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) vaknade, berättade jag för honom vad som hade hänt. Då sade han: "Det var ett träd som bad sin Herre om lov att få hälsa på Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och Han lät det göra det." (Ahmad (4/183) och ad-Dârimî (1/10). Autentisk enligt Imâm al-Albânî i "al-Mishkât" (5924))

Djâbir bin 'Abdillâh (radhiya Allâhu 'anhumâ) berättade att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam):

"Jag känner till en sten som brukade hälsa på mig innan jag blev profet och jag känner till den än i dag." (Muslim (2277) och at-Tirmidhî (3628))

⁴⁶ Imâm ash-Shâfi'î (rahimahullâh) sade:

"Den som säger att hans uttal av Qur'ânen är skapat, är en Djahmî." (Sharh Usûl I'tiqâd Ahl-is-Sunnah wal-Djamâ'ah (2/391))

Imâm ad-Dârimî (rahimahullâh) sade:

"Den som påstår att hans uttal av Qur'ânen är skapat, är otrogen (Kâfir)." (Ibid. (2/389))

Imâm ash-Sha'rânî (rahimahullâh) sade:

"Den som säger att uttalet av Qur'ânen är skapat, säger att Qur'ânen är skapad." (Ibid. (2/390))

Imâm Ahmad bin Hanbal (rahimahullâh) sade:

"Qur'ânen hör till Allâhs Kunskap och Allâhs Kunskap är inte skapad. Den som säger att den är skapad, är otrogen. Vad gäller den passive som förstår och har kunskap om talet, är han en Djahmî, och vad gäller den som varken förstår eller har kunskap om talet, bör han fås att förstå." (Ibid. (2/391))

Imâm adh-Dhuhlí (rahimahullâh) sade:

"Den som säger att uttalet av Qur'ânen är skapat, påstår att Qur'ânen är skapad." (Ibid. (2/390))

håller tyst om det under Qur'ân-läsningen för att det inte skall leda till tal om att Qur'ânen är skapad. Det som Salaf beordrade tystnad om är obligatoriskt att hålla tyst om – och Allâh är Den som leder till framgång.

Fördelen med att veta att Allâh är ovanför skapelsen

Om en tjänare är övertygad om att Allâh (ta'âlâ) är ovanför himlen och Sin Tron, utan begränsning eller fixering av beskaffenhet, och att Han nu besitter Sina Egenskaper precis som förr, blir en böneriktning till i hans hjärta när han förrättar bönen och tillber. Den som inte vet att hans Herre är ovanför Sina himlar och Sin Tron, förblir vilse utan att veta vart den han dyrkar befinner sig. Att känna Honom genom Hans Hörsel, Syn och Evighet utan att veta att Han är ovanför himlen hör till en ofullkomlig kännedom. Detta gäller däremot inte den som vet att guden han tillber är ovanför saker och ting.

När han då inleder bönen och gör Takbîr, riktas hans hjärta mot Tronen. Han nekar sin Herre all sorts begränsning och likaså särskiljer han Honom på samma sätt som han särskiljer Hans Evighet. Han vet att dessa riktningar hör till våra begränsningar och behov och att vi endast kan vittna om vår Herres Evighet med hjälp av dem. Vi är skapelser och skapelsen måste peka mot någon riktning så att denna riktning pekar mot dess Herre på ett sätt som passar Hans Våldighet, inte på ett sätt som rättar sig efter skapelsens egna illusioner. Likaså tror han att Han med Sin höjd över Sin skapelse är nära Sin den. Han är med den med Sin Kunskap, Hörsel, Syn, Omfattning, Styrka och Vilja. Hans Essens är ovanför saker och ting och ovanför Tronen. Då hans hjärta upplever detta under bön och hängivelse, lyser hans hjärta upp av kunskapens och trons ljus. Våldighetens strålar reflekteras på honom och hans förstånd, själ och essens. Hans bröst vidgas och hans tro stärks. Han förklarar sin Herre vara fri från skapelsens egenskaper vilka består av begränsning och subtraktion. Således får han uppleva något av det föregångsmännen, vilka är i Allâhs närhet, fick uppleva. Detta är till skillnad från den som inte vet var hans gud är. Den lilla flickan som vallade fåren är kunnigare om Allâh än honom. Hon sade:

”Fî (ovanför) himlen.”

Hon visste att Han är ovanför himlen, ty 'fî' betyder även ovanför. T ex sade Han (ta'âlâ):

”Vandra omkring på (fî) jorden utan mål.”⁴⁷

Det vill säga ovanpå jorden.

Likaså sade Han:

”Jag skall korsfästa er på (fî) palmstammar”⁴⁸

---

⁴⁷ 5:26

Det vill säga ovanpå palmstammarna.

Om en tjänarinna är kunnigare än en person om Allâh för att han inte vet var hans gud är, kommer han att få sitt hjärta att förbli mörkt och tomt på kunskapens och trons ljus. Och den som förnekar denna åsikt får tro på den, forska och med hjärtat titta upp mot sin Beskyddare som är ovanför Sin Tron – underrättad på ett sätt och tvärtom på ett annat. Han är underrättad om bekräftelsen, existensen och bestyrkandet och tvärtom om specifikationen och utsträckningen. Om han däremot skulle finna det, finner han likaså dess söta resultat, ljus och välsignelse – om Allâh vill – i detta liv och i livet efter detta – och Allâh (subhânah) är Den som leder till framgång och hjälp.

Lov och pris tillkommer Allâh allena och må Allâhs välsignelse och frid vara över honom som inte efterträds av någon profet, hans familj och hans följeslagare – och Allâh (subhânah) vet bättre.

Översatt av Abû Mûsâ al-Albânî
1423-08-10/2002-12-12
al-Madînah an-Nabawiyyah